

پرسش ها و پاسخ هائی درباره سکولارهای سبز انحلال طلب بجای جمعه گردی این هفته اسماعیل نوری علا

شنبه و یکشنبه این هفته (هفتم و هشتم ماه مه 2011)، پس از یک سال و نیم تلاش، شبکه سکولارهای سبز انحلال طلب؛ که در ژانویه 2010 آغاز بکار کرد؛ اولین همایش خود را در شهر تورنتوی کانادا برگزار می کند. در طی این مدت پرسش های فراوانی از جانب موافقان و مخالفان این جمع مطرح شده که خلاصه ای از آنها بصورت یک پرسش و پاسخ تهیه شده و جهت اطلاع علاقمندان تقدیم می شود.

پرسش ها و پاسخ هائی درباره سکولارهای سبز انحلال طلب بجای جمعه گردی این هفته اسماعیل نوری علا

مقدمه: شنبه و یکشنبه این هفته (هفتم و هشتم ماه مه 2011)، پس از یک سال و نیم تلاش، شبکه سکولارهای سبز انحلال طلب که در ژانویه 2010 آغاز بکار کرد اولین همایش خود را در شهر تورنتوی کانادا برگزار می کند. در طی این مدت پرسش های فراوانی از جانب موافقان و مخالفان این جمع مطرح شده که خلاصه ای از آنها بصورت پرسش و پاسخ زیر تهیه شده و جهت اطلاع علاقمندان تقدیم می شود:

پرسش: سکولارهای سبز در راستای چه هدفی می کوشند؟

پاسخ: ما برای خود دو هدف اصلی قائلیم. یکی تشویق سکولار - دموکرات ها به اتحادی تشکیلاتی بر حول اصولی حداقلی؛ و دیگری استفاده از نیروی ناشی از این اتحاد برای ایجاد یک آلترناتیو یا بدیل سکولار - دموکرات و نشان دادن آن در برابر حکومت اسلامی.

پرسش: منظور شما از واژه «سکولار» چیست؟

پاسخ: سکولار دو معنای مختلف و گاه متضاد دارد و تنها یک معنای آن به کار سیاسی ما مربوط می شود که عبارت است از خواستاری یک سیستم حکومتی که مذاهب مختلف در آن دخالت نداشته باشند. بطور خلاصه آن را «جدائی مذاهب از حکومت» می خوانیم.

پرسش: با این تأکید بر جدائی مذهب از حکومت آیا می توان نتیجه گرفت که شما با دین و مذهب اشخاص مخالفید؟

پاسخ: برعکس. سکولاریسم، در معنای سیاسی خود، برای این مقصود کار می کند که، با رفع هرگونه تبعیض، آزادی همه ادیان و مذاهب را تضمین کرده و، در عین حال، به بی اعتقادات و بی دینان نیز آزادی بدهد. حال آنکه یک حکومت مذهبی آزادی همه دگراندیشان را به نفع باورها و ارزش ها و احکام خود محدود می سازد.

پرسش: ولی آیا قبول ندارید که عده ای از سکولارها رسماً با دین و مذهب مردم سر جنگ دارند؟

پاسخ: تأکید ما بر معنای «سیاسی» سکولاریسم به همین علت است. عده ای از لحاظ فلسفی وارد بحث ها و مخالف خوانی های گوناگون نسبت به ادیان و مذاهب می شوند و خود را سکولار می خوانند. اما کار این عده سیاسی نیست و به امر حکومت مربوط نمی شود.

پرسش: با توجه به تجربه پیدایش دیکتاتوری های سکولار در قرن بیستم چه تضمینی وجود دارد که یک حکومت سکولار جدید در ایران به دیکتاتوری نیانجامد؟

پاسخ: حکومت های سکولار قرن بیستم نتوانستند دموکراسی بیاورند چون بر اساس ایدئولوژی های مختلف بوجود آمدند و کوشیدند مذهب را از حکومت خارج کنند (که معنای سکولاریسم همین است) اما بلافاصله بجای آن ایدئولوژی مورد نظر خودشان را نشانند. ایدئولوژی، از یکسو، منشاد تبعیض و استبداد است و، از سوی دیگر، هر مذهب هم نوعی ایدئولوژی است و زایندهء استبداد. در قرن بیست و یکم ناگزیریم که سکولاریسم را نه تنها به معنای جدائی مذهب از حکومت بلکه به معنای جدائی ایدئولوژی از حکومت هم تعریف کنیم.

پرسش: این جدائی از چه راهی از پیدایش دیکتاتوری جلوگیری می کند؟

پاسخ: از راه متعهد کردن حکومت سکولار غیر ایدئولوژیک به اعلامیهء جهانی حقوق بشر. در آن صورت محدودیت ها و سلب آزادی های ناشی از حضور ایدئولوژی در حکومت منتفی و دموکراسی قابل دسترسی می شود.

پرسش: پس چرا بجای «سکولاریسم مبتنی بر حقوق بشر» خود «دموکراسی» را هدف خود قرار نداده اید؟

پاسخ: برای ما دموکراسی یک هدف غائی است که می خواهیم به آن برسیم و فکر می کنیم وسیله ای که می تواند ما را به این مقصد برساند سکولاریسم نام دارد. یعنی ما معتقدیم که «دموکراسی» بدون «حکومت سکولار» متحقق شدنی نیست. از نظر ما، اولین قدم به سوی کثرت مداری، رفع تبعیض، دموکراسی و حاکمیت ملی ایجاد حکومت سکولار است.

پرسش: چرا واژهء «سبز» را در نام تشکیلات خود بکار می برید؟

پاسخ: ما، چه بخواهیم و چه نه، جنبش دو سال اخیر ایران «جنبش سبز» نام گرفته و تمام دنیا هم آن را به این نام می شناسند. پس انکار وجود این نام شنا کردن بر عکس جریان رود است. ما می خواهیم اعلام کنیم که خود را پاره ای از جنبش سبز ملت ایران می دانیم.

پرسش: اما مگر نه اینکه رنگ سبز را مذهبی های جنبش براه انداخته اند و شما مدعی سکولار بودن هستید؟

پاسخ: از آنجا که مردم جهان این جنبش را به رنگ سبز می شناسند ما می خواهیم شان داهیم که این جنبش در گوهر خود مذهبی نیست. مردمی که در این دو ساله به خیابان آمده، شکنجه شده و به قتل رسیده اند برای «حفظ نظام اسلامی» قیام نکرده اند.

پرسش: چرا تشکیلات خود را «شبکه» می خوانید و نه حزب یا جبهه؟

پاسخ: تشکیلات ما «حزب» نیست چون بر بنیاد نوعی جهان بینی و برنامه خاص برای آینده کشورمان بر پا نشده و از جمع آدمیانی بوجود آمده که از دیدگاه های سیاسی مختلفی² آیند اما بر چند اصل حداقلی با هم توافق کرده اند. در عین حال «جبهه» هم نیستیم چرا که از گردهم آمدن و اتحاد عمل گروه ها و احزاب بوجود نیامده ایم. عضویت در تشکیلات ما فردی است. در نتیجه نام «شبکه» را بر خود نهاده ایم که نشان از یک ساختار حداقلی، غیرمتمرکز، بیشتر افقی، و از لحاظ سلسله مراتب از پائین به بالا دارد.

پرسش: چرا در ادبیات خودتان بجای واژه هائی مثل «براندازی» از اصطلاح «انحلال» استفاده می کنید؟

پاسخ: آنچه ما می خواهیم آن است که حکومت اسلامی نباشد. تعیین اینکه این نبودن چگونه محقق می شود کار شبکه ما نیست و به نحوه برخورد حکومت اسلامی با مردم مربوط می شود. «انحلال» یک مفهوم حقوقی است. ما می خواهیم از واژه ای استفاده کنیم که هیچگونه بار خاص عملی نداشته باشد و به خشونت یا عدم خشونت در مبارزه علیه حکومت اسلامی هم اشاره نکند.

پرسش: معنای عملی شعار «ما ایرانی بی تبعیض می خواهیم» چیست؟

پاسخ: ما معتقدیم که اکثر مشکلات مملکت ما ناشی از وجود تبعیض های مختلف است که به حکومت رسیدن فرقه امامیه آنها را بشدت افزایش داده و دست آوردهای اندکی هم اگر در این مورد وجود داشته نابود ساخته است. تبعیض گسترده بین زن و مرد، شیعه و سنی، مسلمان و پیرو ادیان دیگر، دینداران و بی دینان، عمامه داران و بی عمامه ها، اقوام و گروه های اثنیکی (که همه آن تبعیض های دیگر در موردشان مضاعف می شود) از نیاز مبرم کشورمان به یک حکومت سکولار مبتنی بر حقوق بشر خبر می دهند که وحدت ملی ما را تضمین کند.

پرسش: منظورتان همان عبارت «ایران یکپارچه» است که در ادبیت تان تکرار می شود؟

پاسخ: بله. وجود و بقای پدیده جغرافیائی - فرهنگی - سیاسی به نام ایران پیش شرط تحقق آرزوهای ما در مورد جامعه و کشورمان است. در نتیجه مسیر ما با هر نوع تجزیه طلبی که کشورمان را پاره پاره کند متفاوت است.

پرسش: پس آیا شما با هر نوع سیستم نامتمرکز و ایجاد مناطق خودگردان مخالفید؟

پاسخ: اگر توجه کنید می بیند که ما در همهء اسناد خود، در کنار ترکیب «ایران یکپارچه»، اعتقادمان را به اینکه لازم است در کشورمان انواع ابزارهای تصمیم گیری متمرکز و نامتمرکز وجود داشته باشد اعلام کرده ایم.

پرسش: نسبت به فکر فدرالیسم موضعی دارید؟

پاسخ: اگر فدرالیسم بخواهد با صفاتی همچون ملیتی و قومی و اثنیکی همراه باشد مسلماً دارای قدرت بالقوهء تجزیهء کشور است و با اصل «یکپارچگی کشور» منافات دارد. اما اگر فدرالیسم را به معنای تقسیمات کشوری خودگردان و تعیین شده بر اساس ضوابط اجرائی اقتصادی و معیشتی و جمعیتی در نظر بگیریم آنگاه این امر می تواند به حفظ «ایران یکپارچه» کمک می کند. بهر حال تصمیم گیری در این موارد وظیفهء هیچ یک از گروه های سیاسی داخل و خارج نیست و این ملت ایران است که باید آزادانه تصمیم گیری کند.

پرسش: نظرتان راجع به نوع حکومت آینده (مثلاً، پادشاهی یا جمهوری) چیست؟

پاسخ: ما معتقدیم که تعیین نوع حکومت نیز بر عهدهء هیچ یک از گروه های سیاسی داخل و خارج نیست.

پرسش: علت وجود پرچم سه رنگ شیر و خورشید نشان در جلسات شما چیست؟

پاسخ: این پرچم مصوب مجلس و قانون اساسی برخاسته از انقلاب مشروطه است و ملت ایران در هیچ موقعیت دیگری فرصت نیافته که به تغییر یا حفظ آن رأی بدهد. در حکومت اسلامی تغییر پرچم به ارادهء آقای خمینی صورت گرفته و وجاهت قانونی ندارد.

پرسش: آیا همین موجب نخواهد شد که شما را سلطنت طلب بدانند؟

پاسخ: این پرچم تعلق خاصی به سلطنت طلبان ندارد. مگر همین پرچم را مجاهدین خلق هم قبول ندارند؟ مگر بسیاری از جمهوری خواهان نیز خواستار حفظ همین پرچم نیستند؟

پرسش: چرا خود را نه «آلترناتیو» که «آلترناتیو ساز» می نامید؟

پاسخ: برای اینکه معتقدیم اگرچه سکولارها باید در برابر حکومت اسلامی بدیلی سکولار بوجود آورند اما شبکهء ما نه همهء سکولارها را در بر می گیرد و نه نمایندگی آنها را دارد. ما می خواهیم توان و انرژی خود را در راه ایجاد یک آلترناتیو سکولار دموکرات مبتنی بر حقوق بشر⁴ برآمده از ارادهء بیشترین سکولارها بکار ببریم.

پرسش: فرق آلترناتیوی که از آن سخن می گوئید با پدیدهء هائی همچون «دولت سایه» و «دولت در تبعید» و نظایر آن چیست؟

پاسخ: ما معتقدیم که تنها در حین طی مسیر آلترناتیو سازی است که می توان به ساختارهای دیگری همچون کنگره ملی ایرانیان، یا هر اسم دیگری که به روی آن بگذاریم، برسیم. و همین کنگره است که تعیین می کند آن آلترناتیو در کدام قد و قامت ظهور خواهد کرد. آیا یک «شورایعالی سیاسی» خواهد بود یا یک «دولت سایه». تعیین نام و حدود اختیارات و برنامهء کار آن آلترناتیو بر عهدهء ما نیست.

پرسش: وقتی سازمان های دیگری هم هستند که سال ها است به دنبال ایجاد آلترناتیو بوده اند شما چرا به همان کار اقدام کرده اید؟

پاسخ: در طی سه دههء گذشته گروه های مختلفی در مورد ایجاد کنگرهء ملی و آلترناتیو اقدام کرده و همگی نیز با شکست روبرو شده اند. ما علت این شکست را در خودانگیختگی شرکت کنندگان در اینگونه فعالیت ها می دانیم. عده ای که خود را نخبهء سیاسی می دانند، بدون آنکه از جانب کسی مأموریت داشته باشند، دور هم جمع می شوند و کنگره و آلترناتیو بوجود می آورند. ما می گوئیم تجربه ثابت کرده که این مدل برای اپوزیسیون خارج کشور کار نمی کند.

پرسش: مدل شما چیست و چگونه عمل می کند؟

پاسخ: مدلی که ما، با توجه به فراهم شدن امکانات عصر ارتباطات، به آن فکر کرده ایم مراجعه به افکار عمومی ایرانیان سکولار خارج کشور است. بیشترین ایرانیان خارج کشور از چنگال حکومت اسلامی گریخته اند و، در نتیجه، نمی توانند خواستار ابقا و ادامهء حیات آن باشند و لذا سکولارند. مدل ما بر مبنای مراجعه به آنها و اخذ لیست نام معتمدین سیاسی آنها ساخته شده است.

پرسش: فکر می کنید چه در صدی از ایرانیان خارج کشور در یک چنین همه پرسی شرکت کنند؟

پاسخ: در حال حاضر این عدد قابل تخمین نیست. در عین حال، اگرچه میزان شرکت ایرانیان خارج کشور در اهر همه پرسی مهم است اما اصل مسئله نیست. مهم تثبیت روند داشتن حقانیت از طریق گرفتن مأموریت است. گاه یک فرد از جانب عده ای نه چندان بزرگ مأمور می شود و گاه عدهء زیادی در این امر شرکت می کنند. مهم این است که روش خودانگیختگی و خود را نخبه پنداری کنار گذاشته شود.

5

پرسش: شما چگونه می خواهید مردم داخل کشور را به حمایت از آلترناتیوی که در خارج کشور ساخته می شود جلب کنید؟

پاسخ: اولاً که جلب این حمایت کار ما، بعنوان سکولارهای سبز، نیست و وظیفهء خود آلترناتیو است. ثانیاً حمایت را مفیدیت عملی، درستی ساختار، شفافیت در رفتار و پاسخگوئی به مردم و کسب اعتماد ملی ممکن می سازد.

پرسش: آیا شما در این راستا با سازمان های دیگر سیاسی اپوزیسیون وارد اتحاد عمل می شوید؟

پاسخ: از آنجا که ما خود را تنها گروه سکولار - دموکرات خارج کشور نمی دانیم و، در عین حال، معتقدیم کار آلترناتیو سازی باید با کمک همهء سکولار - دموکرات های فعال سیاسی صورت بگیرد، مسلماً خواستار همکاری با اینگونه گروه های فراحزبی و فرایدئولوژیک هستیم.

پرسش: موضع شما در مورد همکاری با اصلاح طلبانی که خواهان تغییرات بنیادی در ساختار حکومت فعلی هستند چیست؟

پاسخ: از نظر ما، تا مدت ها، مانعی برای همکاری این دو گروه در مبارزه با ساختار فعلی حکومت اسلامی وجود ندارد؛ البته با این آگاهی که بهر حال وقتی «اصلاح طلبان خواهان حفظ رژیم» متوجه آن شوند که مبارزه به نقطه ای رسیده که می تواند موجب فروپاشی کل رژیم اسلامی، در همهء اشکال آن، شود راه خود را از سکولارها جدا خواهند کرد و حتی در مقابل آنها خواهند ایستاد و سکولارها باید برای آن روز نامیمون هم آماده باشند.

پرسش: عده ای معتقدند که وجود چنین آلترناتیوی در خارج کشور به جنبش سبز داخل ایران لطمه می زند. نظر شما در این مورد چیست؟

پاسخ: این عده تا کنون هیچ دلیل معتبری برای سخن خود ارائه نداده اند. بنظر ما منظور آنها از «جنبش سبز» فقط بخش مذهبی آن است و آنها نگران آنند که پیدایش یک آلترناتیو سکولار آن رهبری مذهب مدار را بی رنگ و رmq کند، که حتماً هم می کند. به عبارت دیگر، همهء این منتقدین، حتی اگر ادعای سکولار - دموکرات بودن داشته باشند، در عمل در اردوگاه اصلاح طلبان قرار می گیرند.

www.seculargreens.com

www.greenseculars.com

<mailto:seculargreensnetwork@gmail.com>